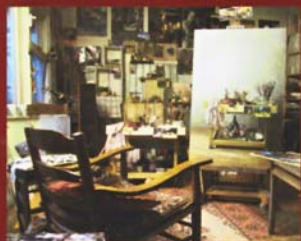

De Wereld boven Tafel

het hedendaags tafelstillevens

Adriana van Zoest (1966)

De perspectivische vertekening van de te schilderen objecten is afhankelijk van de kijkhoek ten opzichte van de tafelhoogte. Het is niet alleen een tijdrovende bezigheid om de juiste kijkhoek te vinden, maar ook het verkrijgen daarvan blijkt in de praktijk vaak een heel gedoe. Het gewenste resultaat verkreeg ik door opstapelingen van kleine voetenbankjes, extra planken, bakstenen of uitgeschoven dressoirplades. De opeenstapeling die de uiteindelijke hoogte bepaalde, was voorheen bij

Adriana van Zoest, *Vijftig tinten paars met uitgedroogde lotus zaaddoos*, 2013, olieverf op paneel, 50x40cm

mij al een schilderij waard. Jarenlang ben ik zo zoekend en ploeterend bezig geweest, totdat ik mijn strijkplank eens na het strijken niet had opgeruimd. Tijdens de verbouwing bleef deze in het atelier uitgekapt staan. Na verloop van tijd had ik er een aantal planken opgelegd en begon er composities op te maken. Ik merkte hoe bruikbaar de traploze hoogteverstelling van de strijkplank voor mij was. En zo was mijn nieuwe tafel geboren.